

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

426. An, & qualiter post mortem Coadiuti Coadiutor mittendus in
possessionem cum integro statu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

non videatur implicare, quò minus Coadjutor possit procurare, & adipisci possessionem solutis iuribus & practico juramento: ex nunc prout ex tunc: illaque dicatur quoque possessio ficta, seu conditionalis sicut titulus, ita tamen, ut ea non sit fructuosa seu talis, quã possit possidere, administrare ad exclusionem Coadjuti viventis, licet aliàs dici possit naturalis possessio sive naturã habitualis, efficiatque, quòd sicut post cessum vel decessum Coadjuti non est opus novã provisione, ita nec novã possessione, nullumque futurum sit temporis intervallum, quo vacua intelligatur possessio; utpote quòd possessio actualis prius capta, saltem civiliter, in vita Coadjuti per Coadjutorem retenta, ac impedimento gaudentiã fructuum sublato, aut cessante, habitus ille ipso jure redigatur in actum, fiatque vera, naturalis, formalis, fructuosa, & plena possessio; ita ferè à n. 15. usque ad 19.

4. Secundò, ut habet à n. 20. ad 22. quòd nequeat obtendi defectus veri tituli, quòdque is solum sit conditionalis, dependens ab eventu; ed quòd licet possessor in beneficialibus sine titulo dicatur occupator injustus & intrusus; defectus tamen tituli non impediã acquisitionem possessionis; pro quo citat Abb. in c. in literis: de rest. spoliat. sub n. 20. & Lott. l. 3. q. 24. n. 5. Ad hæc sicut Coadjutor habet titulum ex nunc prout ex tunc, ita habet possessionem ex nunc prout ex tunc.

5. Tertio ut habet n. 23. quòd non videatur considerabilis textus ille l. 2. de acquir. possess. ed quòd licet physicè loquendo duo non possint eandem rem in eodem gradu & adæquatè possidere; non videatur tamen incompatible moraliter, ut duo eandem rem diverso respectu, ac subordinatè possideant ad exemplum ferè Episcopi & Vicarii. Et sic in hoc casu Coadjutor poterit recipi in Prælatum seu ad juramentum (ne dicatur idem corpus habere duo capita) sub conditione vel modo: ex nunc prout ex tunc: suspensio effectus formali & gævssorio fructuum in tempus congruum, cessus nempe vel decessus Coadjuti, idque sine præjudicio Coadjutoris. Atque ita ait n. 26: per hanc practicam preventã possessionis, non vacaturam possessionem per obitum Coadjuti, obviandumque variis difficultatibus, quã alias possent occurrere post obitum Coadjuti super justificatione gratiã cum retardatione possessionis juxta tradita per Lotter. l. 2. q. 25. n. 3. qui tamen ibi de hoc nihil.

6. Ac denique n. 27. concludit dicendo, nullam igitur superesse rationem, cur Coadjutores non procurent possessionem secundã gratiã; imò potius patiantur inferi clausulam capiendã de muni possessionis post cessum, vel decessum Coadjuti, quã avaritiam, seu necessitatem solvendi jura cum incerta spe fructuum, vel potius imperitiam scriptorum Curie Romanã, aut practico-rum agentium. Dum de cetero non sit timenda aliqua oppositio ex parte Capitulorum, ex quo Capitula non faciunt difficultatem recipiendi plures ad possessionem cum clausula: *Salvo jure cuiuslibet*: utpote per quod nihil iis depercat, & post cessum, vel decessum Coadjuti non minus deducantur tempora carentiarum; cum gratiã Coadjutorialis, etiam possessione secuta, in effectu seu respectu fructuum non operetur, nisi postquam Coadjutor post cessum vel decessum Coadjuti actu vel habitu incipit facere fructus ex sua persona, licet fabrica vel ecclesia aut Capitulum percipiat,

Questio 426. An, & qualiter post mortem Coadjuti Coadjutor mittendus in possessionem cum integro statu?

1. **R**esp. Mittendum illum in possessionem beneficii cum integro statu ejus, id est, cum præbenda aliisq; iuribus Canonicarum unitis. Secus est in membris separatis à Canoniatu. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 34. ita ut, si consuetudo est in ecclesia optandi præbendam, eam non amittat Coadjutor, ut ea à seniore optari nequeat; & hoc ratione appositionis manus Papæ. Ventrigl. *ibid.* citans pro hoc varias Rotæ decis. Succedit enim Coadjutor in dictis omnibus beneficiis annexis, non in aliis ei non annexis. Tondur. qq. benef. p. 1. t. 90. n. 25. ubi: si agatur de præbenda vel practimonio Canoniarum annexo, non autem de domo, vel prædio separato à Canoniatu, tunc Coadjutor succedens in Canoniatu; succedit etiam in illis; cum sint ex iis, quæ cum Canoniatu transferuntur, illique adhærent. Et licet connexio istarum præbendarum non sit perpetua (de qua annexione videndus Abb. in c. majoribus de præbend. n. 4. & in c. dilecto: tit. eod. n. 6.) est tamen spiritualis, & dicitur de dependentis Canoniatibus, & sub Canoniatibus concessione continetur. Tondur. n. 27. citans Garc. p. 4. c. 5. n. 118. & Lott. l. 2. q. 25. § 55. & seq. E contra regula generalis est, præciscendo à clausulis fortè specialiter in litteris Coadjutoris contentis, Coadjutoris cessante, per cessum vel decessum Coadjuti, Canonicos tempore cessationis hujus existentes posse exercere optionem in præjudicium Coadjutoris supervenientis, quando agitur de membris distinctis & separatis à Canoniatu, de cujus Coadjutoria agitur; quia cum supponamus ea esse omnino distincta & separata à Canoniatu, non comprehenduntur in provisione Canoniatibus facta in favorem Coadjutoris: clausula enim illa: cum iuribus & pertinentiis annexis & connexis dicti Canoniatibus &c. non comprehendit hæc membra, quæ nullam habent cum Canoniatu annexionem; Tondur. loc. cit. n. 21. & 22. Porro probanda annexio per eum, qui in ea se fundat: Tondur. loc. cit. n. 28. Ut verò digæosci queant, quanam sint præbendæ & prædia annexa, & quæ separata, duo distingueda annexionum genera. Primum earum rerum, quæ à certo Canoniatu sunt inseparabiles, ita ut nemo possideat Canoniatum, quin simul obtineat prædium aut præbendam illi annexam, veluti Prioratus (idem est de beneficio alio alteri beneficio accessorie unito, utpote quod per unionem illam factum est prædium illius beneficii, cui unitum) certo beneficio, aut Dignitati perpetuò unitus & annexus, & in quem non cadit optio. Alterum earum rerum, quæ sunt quidem annexæ in genere alicui ex Canoniatibus, sed non uni potius quàm alteri, & modò ad unum, modò ad alterum pertinent; & hæc annexio quæ non est perpetua, sed revocabilis, bene se compatitur cum jure optandi. Tondur. n. 29.

2. Atque ex his concluditur, quòd cum Coadjutus in veriore sententia Garcie (quam nos supra; ubi num Coadjutor impedire possit Coadjutum ab optione alterius præbendæ, sectati sumus) post Coadjutoriam optare possit in tali casu, sicut Coadjutor subrogatur in Canoniatum, ita & in prædium aut præbendam illi vi optionis, etiã de novo factæ, annexam non obstant, quòd annexio sit revocabilis, & variabilis reddi possit per optionem. Tondur. cit. n. 29.

Quest.